

**ANEXA la Hotărârea Comitetului Director al Colegiului Psihologilor din România nr. ____
din data de 09 noiembrie 2018**

**Normă
privind accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică**

Capitolul I Semnificația unor termeni

Art. 1 - În înțelesul prezentelor norme termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) atestat de liberă practică în specialitate - act emis de către Comitetul director, la propunerea uneia dintre comisiile aplicative, prin care se certifică și se autorizează calitatea de psiholog, cu competențe în una dintre specialitățile profesionale prevăzute la art. 15 - 18 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004, aprobate prin H.G. nr. 788/2005, denumite în continuare norme metodologice;
- b) autoritate română de reglementare pentru profesia de psiholog - Colegiul, potrivit dispozițiilor Legii nr. 200/2004, modificată și completată prin O.U.G. nr. 109/2007, aprobată prin Legea nr. 117/2008;
- c) aviz pentru formarea profesională - act emis de către Comitetul director prin care se autorizează furnizorii de formare profesională complementară și/sau continuă și se atestă relevanța conținutului și a modalității de realizare a formării profesionale complementare și/sau continue a psihologilor;
- d) evaluarea capacității profesionale - procedura de evaluare specifică profesiei de psiholog prin care se urmărește verificarea cunoștințelor teoretice profesionale și abilităților practice dobândite de către psihologii care au finalizat stagiul de supervizare profesională în specialitățile de competență, în vederea obținerii atestatului de liberă practică autonomă, respectiv a titlului de psiholog practicant autonom;
- e) formare inițială - proces formativ specific profesiei de psiholog, care constă în obținerea unei diplome de licență în psihologie sau a unei alte diplome de licență asimilate, în condițiile legii și ale normelor metodologice;
- f) formarea profesională complementară - activitate de formare a psihologilor, ulterioară formării inițiale, care asigură, fie dezvoltarea competențelor profesionale deja dobândite, fie dobândirea de noi competențe, fiind realizată prin forme specifice sistemului național de învățământ sau alte forme de educație profesională specifică psihologilor, avizate de către Comitetul director, la propunerea comisiilor aplicative;
- g) formare profesională continuă - activitate de formare a psihologilor, ulterioară și/sau concomitentă formării profesionale complementare, obligatorie, care asigură dezvoltarea competențelor profesionale deja dobândite, fiind realizată prin forme specifice sistemului național de învățământ sau alte forme de educație profesională specifice psihologilor, aprobate prin hotărârea Comitetului director, la propunerea comisiilor aplicative;
- h) dezvoltarea personală a psihologului - proces de asistență psihologică prin intermediul căruia se realizează autocunoașterea și optimizarea personală, în vederea pregătirii pentru desfășurarea eficientă a activității profesionale;

i) furnizori de formare profesională - entități avizate de către Comitetul director pentru organizarea programelor de formare profesională complementară și/sau continuă specifice profesiei de psiholog, după caz.

Capitolul II Dispoziții generale

Art. 2 - (1) Prezentele norme privind accesul în profesia de psiholog, denumite în continuare norme, reglementează procedură unică de acces în profesia de psiholog, a absolvenților instituțiilor de învățământ superior, în domeniul psihologiei, specializarea psihologie, care au obținut diploma de licență în psihologie sau a altor categorii de persoane asimilate, în condițiile Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, denumita în continuare lege.

(2) Prezentele norme stabilesc și cadrul normativ privind atestarea profesională și recunoașterea profesională în vederea exercitării profesiei de psiholog pe teritoriul României de către cetățenii străini, în condițiile legii.

Art. 3 - (1) Cetățenii români, precum și categoriile de cetățeni străini reglementate prin lege, pot solicita obținerea atestatelor de liberă practică în România.

(2) Accesul în profesia de psiholog se realizează numai prin obținerea atestatului de liberă practică emis de către Colegiu, în condițiile legii.

(3) Atestarea sau recunoașterea dreptului de liberă practică în psihologie, în oricare dintre specialitățile profesionale, pe teritoriul României, se realizează numai de către Colegiu, în condițiile legii.

(4) Titlul unic de calificare în profesia de psiholog pe teritoriul României este atestatul de liberă practică.

(5) Titlul unic de calificare obținut de către un psiholog cuprinde și titlul profesional de psiholog, pe când obținerea titlului unic de calificare de către o altă persoană asimilată în condițiile legii și ale normelor metodologice nu cuprinde titlul profesional de psiholog.

Art. 4 - Dispozițiile privind dobândirea dreptului de liberă practică prevăzute în normele metodologice se aplică în mod corespunzător, în condițiile legii și ale prezentelor norme.

Art. 5 - (1) Absolvenții unei instituții de învățământ superior, care au obținut diploma de licență în psihologie sau o diplomă de licență asimilată în condițiile legii, pot solicita obținerea atestatului de psiholog cu drept de liberă practică în oricare dintre specialitățile profesionale și treptele de specializare prevăzute de lege, cu condiția îndeplinirii cerințelor de vechime în profesie și formare profesională complementară, după caz.

(2) Formarea profesională complementară se realizează numai în condițiile limitativ prevăzute de lege, prin furnizorii de formare profesională avizați profesional de către Comitetul director.

(3) Formarea profesională complementară se realizează numai după formare inițială și, după caz, înainte de accesul în profesia de psiholog, respectiv în perioada stagiului de formare profesională complementară, specifică psihologului practicant în condiții de supervizare.

Capitolul III Accesul în profesia de psiholog

Art. 6 - (1) În funcție de modalitatea de formare inițială, competența și experiența profesională ale solicitanților de până la data intrării în funcțiune a comisiilor de specialitate ale Colegiului, aceștia pot realiza accesul în profesia de psiholog, respectiv obținerea atestatului de liberă practică autonomă sau în condiții de supervizare, în una dintre treptele de specializare stabilite de lege, după caz.

(2) Profesia de psiholog se exercită numai la nivel specializat, în una sau mai multe dintre specialitățile profesionale prevăzute la art. 15-18 din normele metodologice, cu respectarea standardelor de calitate în serviciile psihologice stabilite de către Colegiu.

(3) Persoanele care au obținut accesul în profesia de psiholog pot desfășura toate activitățile prevăzute la art. 5 din lege, proprii profesiei de psiholog, potrivit specialității profesionale și treptei de competență profesională, stabilite prin atestatul de liberă practică, în oricare dintre formele de exercitare ale profesiei prevăzute de lege, după caz.

Art. 7 - (1) Persoanele care au absolvit o instituție de învățământ superior de specialitate, obținând diploma de licență în psihologie, domeniul psihologie, specializarea psihologie sau asimilată, pot solicita obținerea atestatului de liberă practică în condiții de supervizare, în oricare din specialitățile profesionale prevăzute de lege, în condițiile legii.

(2) Persoanele care au absolvit o instituție de învățământ superior de specialitate, obținând diploma de licență în psihologie, domeniul psihologie, specializarea psihologie sau asimilată, pot solicita obținerea atestatului de liberă practică autonomă, în treapta de specializare psiholog practicant, numai după prezentarea dovezii legale privind experiența de minimum un an în specialitate, realizată anterior intrării în funcțiune a comisiilor de aplicative ale Colegiului și/sau a dovezii privind finalizarea stagiului de formare profesională complementară și a supervizării profesionale, după caz.

(3) Persoanele care au absolvit o instituție de învățământ superior de specialitate, obținând diploma de licență în psihologie, domeniul psihologie, specializarea psihologie sau asimilată, pot solicita obținerea atestatului de liberă practică autonomă, treapta de specializare psiholog specialist, numai după prezentarea dovezii legale privind experiența de minimum cinci ani în specialitate, realizată anterior intrării în funcțiune a comisiilor aplicative ale Colegiului sau a dovezii privind practica autonomă cu o durată de minimum cinci ani în specialitate, după caz.

(4) Persoanele care au absolvit o instituție de învățământ superior de specialitate, obținând diploma de licență în psihologie, domeniul psihologie, specializarea psihologie sau asimilată, pot solicita obținerea atestatului de liberă practică autonomă, treapta de specializare psiholog principal, numai după prezentarea dovezii legale privind experiența de minimum zece ani în specialitate, realizată anterior intrării în funcțiune a comisiilor aplicative ale Colegiului sau a dovezii privind practica autonomă cu o durată de minimum zece ani în specialitate, după caz.

(5) Cetățenii străini care au obținut titlurile de calificare profesională în țara de origine pot solicita recunoașterea titlului profesional de psiholog obținut, în vederea exercitării profesiei de psiholog pe teritoriul României, prin una dintre formele de exercitare ale profesiei, în oricare dintre specialitățile profesionale prevăzute de lege, în treptele de specializare care corespund experienței profesionale dovedite, sau în regim de servicii temporare, după caz.

Art. 8 - (1) Persoanele prevăzute la art. 7 alin. (1) care au obținut atestatul de liberă practică în condiții de supervizare, pot exercita profesia de psiholog, respectiv pot să desfășoare activitățile prevăzute la art. 5 din lege, potrivit nivelului de competență prevăzut în atestatul de liberă practică obținut, cu condiția parcurgerii unui stagiu de formare profesională complementară, anterior și/sau în mod concomitent cu realizarea activității de supervizare profesională, după caz.

- (2) Persoanele prevăzute la art. 7 alin. (1) care au obținut atestatul de liberă practică în condiții de supervizare, pot exercita profesia de psiholog numai în condițiile în care au încheiat un contract de supervizare profesională cu un supervisor certificat de către Colegiu.
- (3) Persoanele prevăzute la art. 7 alin. (1) care au obținut atestatul de liberă practică în condiții de supervizare, care au încheiat un contract de supervizare profesională cu un supervisor recunoscut de către Colegiu, pot exercita profesia de psiholog în oricare dintre formele de exercitare ale profesiei prevăzute de lege, după caz.
- (4) Stagiul de formare profesională complementară are o durată de minimum doi ani și este realizat în mod obligatoriu de către toate persoanele prevăzute la art. 7 alin. (1), care au obținut atestatul de liberă practică în condiții de supervizare, cu excepția persoanelor care au absolvit cursuri universitare de master în specialitate sau care au finalizat un curs de formare complementară, recunoscute de către Colegiu, înainte de accesul în profesia de psiholog.
- (5) Formarea profesională complementară poate fi realizată în următoarele forme:
- a) cursuri universitare de master în domeniu psihologiei, specializarea psihologie, în specialitatea profesională în care a obținut atestatul de liberă practică în condiții de supervizare, acreditate în condițiile legii, organizate de către instituțiile de învățământ superior acreditate sau
 - b) cursuri de formare profesională complementară în specialitatea profesională în care a obținut atestatul de liberă practică în condiții de supervizare, organizate de către furnizorii de formare profesională care au obținut avizul profesional din partea Colegiului.
- (6) Realizarea activității de supervizare profesională cu o durată de minimum un an este obligatorie la debutul în profesia de psiholog și poate fi realizată în mod concomitent cu stagiul de formare profesională complementară, după caz.

Art. 9 - (1) Accesul în profesia de psiholog, în specialitățile consiliere psihologică (clinică) sau psihoterapie, respectiv obținerea atestatelor de liberă practică în condiții de supervizare, sunt condiționate de prezentarea de către solicitanți a dovezii parcurgerii minimumului necesar din stagiul de formare complementară, potrivit programelor furnizorilor de formare avizați profesional de către Colegiu, pe parcursul unei perioade de minimum un an pentru psihoterapie, respectiv, de minimum 6 luni pentru consiliere psihologică (clinică).

(2) Furnizorii de formare profesională în consiliere psihologică (clinică) și psihoterapie, avizați în condițiile legii de către Colegiu, au obligația certificării înscrierii, parcurgerii și/sau finalizării cursurilor de formare profesională complementară în specialitate, în vederea accesului în profesia de psiholog.

(3) Certificarea înscrierii, parcurgerii și/sau finalizării cursurilor de formare profesională complementară în specialitatea consiliere psihologică (clinică) și psihoterapie, pentru accesul în profesie, poate fi obținută numai de către persoanele cu diplomă de licență în domeniul psihologie, specializarea psihologie sau asimilată în condițiile legii, iar pentru specialitatea psihoterapie și de către categoriile de persoane prevăzute în mod limitativ la art. 15 alin. (2) din normele metodologice.

(4) Formarea profesională complementară în domeniul psihoterapiei pentru categoriile de persoane prevăzute în mod limitativ la art. 15 alin. (2) din normele metodologice cuprinde în mod obligatoriu un pachet de discipline de psihologie, aprobate prin hotărâre a Comitetului director, în condițiile legii.

(5) Stagiul de formare profesională complementară specific specialităților consiliere psihologică (clinică) și psihoterapie este realizat potrivit programei cursurilor de formare profesională complementară în specialitate, avizate profesional de către Colegiu, finalizarea acestuia fiind certificată în mod obligatoriu de către furnizorul de formare profesională. Stagiul de formare

complementară în specialitatea psihoterapie este de minimum 3 ani, iar în specialitatea consiliere psihologică (clinică) este de minim 2 ani.

(6) Activitatea de supervizare profesională în specialitatea psihoterapie se realizează în condițiile art. 8 alin. (6), pe baza unui contract de supervizare profesională, înregistrat la Colegiu.

Art. 10 - (1) Accesul în profesia de psiholog a cetățenilor străini se realizează pentru cetățenii unui stat membru al Uniunii Europene sau din Spațiul Economic European, precum și pentru cetățenii statelor cu care România are încheiate convenții bilaterale în domeniu, în condițiile în care aceștia și-au stabilit domiciliul în România sau au drept de ședere temporară în România, pentru perioada acordării acestui drept, și poate lua una din următoarele forme:

a) recunoașterea documentelor de calificare profesională, a titlului profesional sau a titlului de calificare profesională, obținute în țara de origine sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European sau cu care România are încheiate convenții bilaterale în domeniu, în regim de servicii permanente sau în regim de servicii temporare;

b) obținerea atestatului de liberă practică, în condițiile legii.

(2) Recunoașterea documentelor de calificare profesională sau a titlului profesional obținut potrivit alin. (1) atrage în mod automat eliberarea titlului unic de calificare profesională pe teritoriul României și înregistrarea în Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România, Partea I, după caz.

(3) În vederea realizării accesului în profesie pentru persoanele și în formele prevăzute în alin. (1) aceștia trebuie să urmeze procedura prevăzută la art. 10 din normele metodologice și să prezinte următoarele documente îndosariate:

a) cererea de acces în profesia de psiholog adresată Comitetului director, în original;

b) pașaportul sau actul de identitate, în fotocopie;

c) certificatul, diploma sau atestatul eliberat de către autoritatea competentă pentru profesia de psiholog din țara de origine, tradus și legalizat în România sau recunoscut de către misiunile diplomatice române din țara de origine, după caz;

d) certificat eliberat de către autoritatea competentă pentru profesia de psiholog din țara de origine cu privire la îndeplinirea condițiilor prevăzute de legea națională pentru desfășurarea activității de psiholog în țara de origine de către solicitant, precum și cu privire la competențele și vechimea în profesie ale acestuia, neaplicarea vreunei sancțiuni de interdicere sau suspendare a exercitării profesiei, tradus și legalizat în România sau recunoscut de către misiunile diplomatice române din țara de origine, după caz;

e) diploma de licență obținută, tradusă și legalizată în România sau recunoscută în condițiile legii, după caz;

f) dovada obținerii și/sau înregistrării dreptului de ședere în România, în fotocopie;

g) adeverință medicală din care să rezulte că este apt pentru exercitarea profesiei de psiholog;

h) certificat de cazier judiciar, eliberat de către autoritățile din țara de origine, după caz;

i) opis cuprinzând actele depuse la dosarul de acces în profesie;

(4) Pentru activitățile desfășurate în sectorul public recunoașterea documentelor de calificare profesională sau a titlului profesional obținut în țara de origine este condiționată de cunoașterea limbii române, după caz.

(5) Cetățenii străini pot solicita obținerea atestatului de liberă practică în România, cu respectarea condițiilor prevăzute în art. 10 și art. 11 din normele metodologice.

Capitolul IV Stagiul de formare profesională complementară și realizarea activității de supervizare profesională

Art. 11 - (1) Persoanele care au obținut atestatul de liberă practică în condiții de supervizare urmează în mod obligatoriu, la debutul în profesia de psiholog, un stagiul de formare profesională complementară, realizat în condițiile art. 8 alin. (5), după caz.

(2) Finalizarea stagiului de formare profesională complementară reprezintă o condiție pentru înscrierea la evaluarea capacității profesionale.

(3) Finalizarea stagiului de formare profesională complementară se dovedește prin diploma sau certificatul de absolvire, eliberate de către instituția de învățământ superior sau de către furnizorul de formare profesională avizat profesional de către Colegiu.

(4) În cazul finalizării stagiului de formare profesională complementară în specialitate, înainte sau după obținerea atestatului de liberă practică în condiții de supervizare, înscrierea la un nou curs de formare profesională complementară în specialitate nu este obligatorie.

Art. 12 - (1) Persoanele care au obținut atestatul de liberă practică în condiții de supervizare urmează în mod obligatoriu, la debutul în profesia de psiholog, un stagiul de supervizare profesională cu o durată de minimum un an.

(2) Activitatea de supervizare profesională este realizată în mod independent de formarea profesională complementară și are ca scop asigurarea managementului calității actului profesional desfășurat de către psiholog.

(3) Activitatea de supervizare profesională se poate realiza în cazul în care persoana atestată face dovada că exercită profesia de psiholog în una dintre formele de exercitare ale profesiei prevăzute de lege, în limitele competențelor conferite de treapta de specializare obținută. Exercițarea profesiei de psiholog, în condiții de supervizare, în una dintre formele de exercitare ale profesiei fără prezentarea dovezii privind supervizarea profesională este interzisă.

(4) Finalizarea activității de supervizare profesională, dovedită prin raportul de supervizare profesională final, reprezintă o condiție pentru înscrierea la evaluarea capacității profesionale.

(5) Activitatea de supervizare profesională se dovedește prin contractul de supervizare profesională înregistrat la Colegiu, finalizată prin rapoartele de supervizare profesională întocmite de către psihologii cu drept de supervizare profesională.

(6) Exercițarea profesiei de psiholog, în baza atestatului de liberă practică în condiții de supervizare, fără prezentarea dovezii privind realizarea activității de supervizare profesională, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit legii.

(7) Durata stagiului de supervizare profesională în specialitatea consiliere psihologică (clinică) și psihoterapie corespunde cu durata formării profesionale complementare în specialitate, potrivit programei fiecărui furnizor de formare profesională complementară în domeniul psihoterapiei, avizat de către Colegiu, după caz.

Art. 13 - (1) Structura activității de supervizare profesională, precum și modalitățile de avizare și control ale psihologilor care desfășoară activitatea de supervizare profesională se aproba prin hotărâre a Comitetului director.

(2) Prevederile aprobate de către Comitetul director, referitoare la desfășurarea activității de supervizare profesională, se aplică în mod corespunzător.

(3) Formarea profesională continuă și obținerea numărului minim de credite de formare profesională continuă reprezintă o obligație a fiecărui psiholog, indiferent de specialitatea profesională sau treapta de specializare obținute.

Art. 14 - (1) Orice litigiu dintre psihologi și furnizorii de formare profesională complementară sau instituțiile de învățământ superior, precum și orice litigiu în legătură cu activitatea de supervizare profesională este mediat în mod obligatoriu de către Colegiu.

(2) Suspendarea sau încetarea stagiului de formare profesională complementară, respectiv a activității de supervizare profesională se comunică în mod obligatoriu la Colegiu.

Art. 15 - (1) Formarea profesională complementară se realizează prin studii universitare de master sau prin cursurile de formare profesională complementară organizate de către furnizori de formare profesională avizați profesional de către Colegiu.

(2) Formarea profesională complementară prin cursurile de formare profesională complementară organizate de către furnizorii de formare profesională avizați profesional de către Colegiu este asigurată în principal de către psihologii cu drept de supervizare profesională.

(3) Formarea profesională complementară are un pronunțat caracter practic și profesional.

(4) Pe perioada desfășurării activității de supervizare profesională, psihologii care au obținut atestatul de liberă practică în condiții de supervizare își pot exercita profesia în orice formă prevăzută în lege, potrivit nivelului de competență profesională obținut.

(5) Psihologul cu drept de supervizare profesională care a asigurat supervizarea profesională pentru un psiholog cu drept de liberă practică supervizat are obligația întocmirii rapoartelor de supervizare profesională.

Capitolul V Evaluarea capacității profesionale și obținerea atestatului de liberă practică autonomă, în treapta de specializare psiholog practicant

Art. 16 - (1) Psihologii care au obținut atestatul de liberă practică în condiții de supervizare profesională, care au finalizat stagiul de supervizare profesională și formarea profesională complementară în specialitate, vor putea depune documentele necesare în vederea înscrierii în procedurile de evaluare a capacității profesionale, pentru obținerea atestatului de liberă practică autonomă, în treapta de specializare psiholog practicant.

(2) Obținerea atestatului de liberă practică autonomă se realizează în urma evaluării capacității profesionale, procedură asigurată sau coordonată, după caz, de către comisia aplicativă, potrivit hotărârii Comitetului Director, aplicată și detaliată prin dispoziție a președintelui Colegiului.

(3) În vederea obținerii dreptului de liberă practică autonomă, în treapta de specializare psiholog practicant, solicitanții depun documentele prevăzute la art. 11 din normele metodologice la secretariatul Comitetului director sau la secretariatele comitetelor filialelor teritoriale.

(4) Documentele necesare înscrierii pentru evaluarea capacității profesionale sunt următoarele:

- a) cerere de evaluare a capacității profesionale, în original;
- b) dovada finalizării activității de supervizare profesională, în fotocopie semnată de către titular pentru conformitate cu originalul;
- d) dovada finalizării stagiului de formare profesională complementară, în fotocopie semnată de către titular pentru conformitate cu originalul;
- e) dovada formării profesionale continue, în fotocopie semnată de către titular pentru conformitate cu originalul;
- f) dovada exercitării profesiei în una dintre formele prevăzute de lege, în fotocopie semnată de către titular pentru conformitate cu originalul;
- g) dovada achitării taxei de evaluare a capacității profesionale.

- (5) Cetățenii străini care nu au obținut dreptul de liberă practică autonomă sau documentele de calificare profesională în regim autonom în țara de origine, pot susține la cerere evaluarea capacității profesionale în România, în condițiile art. 16.
- (6) Organizarea și metodologia evaluării capacității profesionale se realizează potrivit hotărârii Comitetului director, aplicată și detaliată prin dispoziție a președintelui Colegiului, la propunerea comisiilor aplicative.
- (7) În urma evaluării capacității profesionale, președintele Comitetului director va dispune afișarea rezultatelor pe site-ul oficial al Colegiului.

Art. 17 - (1) Candidații declarați promovați la evaluarea capacității profesionale pot ridica de la secretariatul Comitetului director sau la secretariatele comitetelor filialelor teritoriale atestatele de liberă practică autonomă în specialitatea în care au promovat examenul de capacitate profesională.

- (2) Eliberarea atestatului de liberă practică autonomă în treapta de specializare psiholog practicant se realizează potrivit hotărârii Comitetului director, detaliată și pusă în aplicare prin dispoziție a președintelui Colegiului.
- (3) În cazul neexercitării profesiei, psihologii autonomi au obligația confirmării titlului de calificare profesională, precum și a treptei de specializare obținute, după o perioadă de maxim cinci ani de la data obținerii treptei de specializare.
- (4) Confirmarea titlului profesional, precum și a treptei de specializare obținute se realizează cu respectarea dispozițiilor art. 10 și art. 11 din normele metodologice.
- (5) Psihologii care nu obțin confirmarea titlului profesional obținut au dreptul la contestarea rezultatelor în condițiile art. 29-30 din normele metodologice, care se aplică în mod corespunzător.
- (6) Neconfirmarea titlului profesional suspendă dreptul de exercitare a profesiei până la data confirmării titlului profesional.

Capitolul VI Obținerea atestatului de liberă practică autonomă în treapta de specializare psiholog specialist

Art. 18 - (1) Persoanele care au obținut atestatul de liberă practică autonomă în specialitate și care fac dovada exercitării profesiei pentru o perioadă de minim cinci ani, în specialitatea de competență, pot solicita obținerea atestatului de liberă practică autonomă în treapta de specializare psiholog specialist.

- (2) Solicitanții atestatului de liberă practică autonomă în treapta de specializare psiholog specialist depun la secretariatul Comitetului director sau la secretariatele comitetelor filialelor teritoriale documentele prevăzute la art. 11 lit. a), g), h) și k) din normele metodologice, după caz, precum și a dovezii privind obținerea titlului de master în specialitate și a dovezii privind formarea profesională continuă, respectiv obținerea creditelor minime anuale de formare profesională continuă.
- (3) Obținerea atestatului de liberă practică autonomă în treapta de specializare psiholog specialist presupune parcurgerea etapelor prevăzute de art. 10 din normele metodologice.
- (4) În cazul neexercitării profesiei, psihologii specialiști au obligația confirmării titlului de calificare profesională, precum și a treptei de specializare obținute, după o perioadă de maxim cinci ani de la data obținerii treptei de specializare psiholog specialist.
- (5) Confirmarea titlului profesional, precum și a treptei de specializare obținute se realizează cu respectarea dispozițiilor art. 10 și art. 11 din normele metodologice.

(6) Psihologii care nu obțin confirmarea titlului profesional obținut au dreptul la contestarea rezultatelor în condițiile art. 29-30 din normele metodologice, care se aplică în mod corespunzător.

(7) Neconfirmarea titlului profesional suspendă dreptul de exercitare a profesiei până la data confirmării titlului profesional.

Capitolul VII Obținerea atestatului de liberă practică autonomă în treapta de specializare psiholog principal

Art. 19 - (1) Persoanele care au obținut atestatul de liberă practică autonomă în treapta de specializare psiholog specialist în specialitate și care fac dovada exercitării ulterioare a profesiei pentru o perioadă de minim cinci ani, în specialitatea de competență, pot solicita obținerea atestatului de liberă practică autonomă în treapta de specializare psiholog principal.

(2) Solicitanții atestatului de liberă practică autonomă în treapta de specializare psiholog principal depun la secretariatul Comitetului director sau la secretariatele comitetelor filialelor teritoriale documentele prevăzute la art. 11 lit. a), g), h) și k) din normele metodologice, precum și a dovezilor privind formarea profesională continuă, obținerea creditelor minime anuale de formare profesională continuă și realizarea activităților de supervizare profesională, după caz.

(3) Obținerea atestatului de liberă practică autonomă în treapta de specializare psiholog principal presupune parcurgerea etapelor prevăzute de art. 10 din normele metodologice.

(4) În cazul neexercitării profesiei, psihologii principali au obligația confirmării titlului profesional, precum și a treptei de specializare obținute, după o perioadă de maxim cinci ani de la data obținerii treptei de specializare psiholog principal.

(5) Confirmarea titlului profesional, precum și a treptei de specializare obținute se realizează cu respectarea dispozițiilor art. 10 și art. 11 din Normele metodologice.

(6) Psihologii care nu obțin confirmarea titlului profesional obținut au dreptul la contestarea rezultatelor în condițiile art. 29-30 din Normele metodologice, care se aplică în mod corespunzător.

(7) Neconfirmarea titlului profesional obținut suspendă dreptul de liberă practică până la confirmarea titlului profesional.

Capitolul VIII Avizarea profesională a cursurilor de formare profesională complementară

Art. 20 - (1) Instituțiile de învățământ superior care solicită înregistrarea studiilor universitare de master cu relevanță pentru formarea în profesia de psiholog, depun la secretariatul Comitetului director sau la secretariatele comitetelor filialelor teritoriale următoarele documente:

- a) cerere de înregistrare adresată Comitetului director, în original;
- b) dovada organizării și acreditării studiilor universitare de master în specialitate, în fotocopie;
- c) programa de studii, în fotocopie;
- d) evidența cadrelor didactice care susțin studiile universitare de master, în fotocopie;
- e) dovada achitării taxei de înregistrare, în fotocopie;
- f) opis și dosar cu șină.

(2) Denumirea studiilor universitare de master trebuie să cuprindă în mod obligatoriu denumirea unei specialități profesionale, potrivit dispozițiilor art. 15-18 din normele metodologice.

(3) Comisiile aplicative competente analizează documentele depuse de către solicitanți și propun Comitetului director aprobarea sau respingerea cererii, după caz.

(4) Solicitanții pot cere o nouă analiză în termen de minim 30 de zile de la data respingerii cererii.

Art. 21 - Studiile universitare de master în specialitate sau alte cursuri de formare profesională complementare inițiate până la data intrării în vigoare a prezentelor norme nu se supun procedurilor de înregistrare, prevăzute la alin. (1).

Art. 22 - (1) Avizarea profesională a cursurilor de formare profesională complementară organizate de către furnizorii de formare profesională avizați de către Colegiu se realizează potrivit dispozițiilor hotărârii Comitetului director privind formarea profesională a psihologilor, care se aplică în mod corespunzător.

(2) Punerea în aplicare și detalierea hotărârii Comitetului director privind formarea profesională a psihologilor se realizează prin dispoziție a președintelui, la propunerea comisiilor aplicative sau a Comisiei de formare profesională continuă interdisciplinară, după caz.

(3) Formarea profesională complementară a psihologilor nu se creditează.

Capitolul IX Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 23 - (1) De la data intrării în vigoare a prezentelor norme, Comitetul director, prin comisiile aplicative, va analiza cererile de înregistrare înaintate de către instituțiile de învățământ superior acreditate, care organizează stagii de formare profesională complementară prin studii universitare de master.

(2) După data intrării în vigoare a prezentelor norme, obținerea treptei de specializare psiholog specialist este condiționată de deținerea titlului de master, în specialitatea de competență, cu excepția specialităților psihoterapie și consiliere psihologică.

(3) Avizul profesional emis de către Colegiu nu înlocuiește avizele și actele de acreditare eliberate de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior sau de altă entitate care asigură calitatea în sistemul de educație, având numai o relevanță profesională.

(4) Comisiile aplicative elaborează propuneri pentru criteriile și procedurile care detaliază activitatea specifică de analiza a cererilor de acordare a atestatelor, care sunt adoptate prin dispoziție a președintelui Colegiului, potrivit prezentelor norme.

(5) În vederea aplicării unitare și detalierii dispozițiilor privind realizarea formării profesionale complementare, președintele Colegiului emite dispoziții, cu caracter obligatoriu.